

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Το Χρέος της Παροικίας μας Πάσχα Συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά

ΤΟ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΟ μήνυμα της Αγάπης που αναδύεται λυτρωπό –σαν Θεία πνοή –μέσα από τον κενό τάφο, έρχεται πάλι να θυμίσει στον σπουρεινό άνθρωπο την πραγματική έννοια της Μεγάλης Θυσίας του Σωτήρος –Χριστού, του Θεού και Ανθρώπου, που βάδισε ήρεμος, αναμάρτιπτος και ανυπέρβληπτος στο «εκούσιο Πάθος», για να μεταλαμπαδεύσει το Φως της Αλπινής Αγάπης σε όλους τους ανθρώπους. Ας θέσουμε λοιπόν τον εαυτό μας «ενώπιον ενωπίων» για να δούμε το πόσο μετράει στη συνείδηση μας η Αλπινή Αγάπη του Χριστού προς τον πάσχοντα και αδύναμο συνάνθρωπό μας. Όταν ρώτησα την κυρά –Σταυρούλα 100 χρονών που ζει σε ένα Γηροκομείο αν «άξιζε τούτη η ζωή» το βλέμμα της σκυθρώπιασε, μου φάνηκε όχι ικανοποιημένο: «Μοναξιά κόρη μου μοναξιά, όταν ζεις μακριά από την οικογένειά σου! Και αγκάλιασε με δάκρυα και αναφίλπτά μια φωτογραφία της οικογένειάς της! Κατάλαβα, όταν φτάνει η μέρα της αλήθειας στη ζωή ενός ανθρώπου, τότε καθαρίζουν οι «αμνοί από τη ερίφια», οι ψεύτες από τους ειλικρινείς και τότε φαίνεται αν είμαστε άνθρωποι που έχουμε συνείδηση.

Ο ΛΟΓΟΣ που συνεχίζουμε αυτό το σχόλιο έχει σχέση με μια ειδοποίηση, που λέει ότι το 50% περίπου των Ηλικιωμένων, πλικάς πάνω των 70 ετών ζουν μόνοι τους! Η Ειδοσεογραφία των Εφημερίδων και οι Στατιστικές των Αρμοδίων Υπηρεσιών όταν ασχολούνται με τα άτομα της Τρίτης Ηλικίας δεν ενδιαφέρονται για τη Μοναξιά. Ασχολούνται περισσότερο με προειδοποιήσεις για το αυξημένο κόστος που θα έχουν τα διάφορα Ασφαλιστικά Ταμεία, με επισημάνσεις για τις δαπάνες που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση και την περιθαλψη αυτών των ανθρώπων, για τις εισηγήσεις να αυξηθεί η εισφορά των εργαζομένων για το εφάπαξ τους. Αυτά λέγονται και ακούγονται συνή-

θως από Αρμόδια Κυβερνητικά χείλη και από τα Μέσα Ενημέρωσης, όποτε γίνεται λόγος για τους Γέροντες που πληθαίνουν. Να όμως που εκτός από τον προβληματισμό για τα οικονομικά μελλούμενα είναι αρκετοί οι Γέροντες που ζουν στα διάφορα Γηροκομεία ή ακόμη και μόνοι τους. Και τι σημαίνει «ζουν»; Παρά μόνο ο εαυτός τους σε ένα δωμάτιο άδειο, μόνοι τη νύχτα να τους πνίγουν οι σκέψεις και το παρελθόν!

Η ΜΟΝΑΞΙΑ είναι ένα από τα πολλά και μεγάλα προβλήματα που κάνει τη ζωή των Γηρατειών πιο δύσκολη και μελαγχολική. Αυτό μου έλεγε η κυρά – Κατερίνα που ζει για κάμποσα χρόνια σε ένα Γηροκομείο: «Τα Γηρατειά κόρη μου, είναι καλά όταν δεν γίνονται βαρετά για τους συγγενείς σου, τους δικούς σου, διαφορετικά βάρος γίνεται η ίδια η ζωή». Αν και έχει όλα τα καλούδια του Θεού, βαρετά ζει η κυρά –Κατερίνα σε ένα Γηροκομείο της πόλης μας. Γεράζοντας ο άνθρωπος κάνει χρόνο με το χρόνο τους δικούς του, ακόμη και τα παιδιά του, που θεωρούν ότι ξεπλήρωσαν το χρέος τους βάζοντας το Γονιό στο Γηροκομείο, εγκαταλείποντάς τον μόνο και έρημο ακόμη και αυτές τις Άγιες μέρες του Πάσχα και «πάμε για διασκέδαση» χωρίς ίχνος ντροπής.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, δεν είναι μόνο η κυρά –Κατερίνα που έχει για μόνη της συντροφιά το έντονο αίσθημα της Μοναξιάς. Πολλά είναι και αυτά τα Τιμημένα Γηρατειά που ζουν στα διάφορα Γηροκομεία ξεχασμένοι από τα αγαπητά δικά τους πρόσωπα, με μοναδική συντροφιά την τηλεόραση και τις μνήμες. Μόνοι σε ένα άδειο από κάθε ίχνος συγγενικής συντροφιάς δωμάτιο της Άγιες αυτές μέρες του Πάσχα να τους πνίγουν οι σκέψεις και το παρελθόν. Θα μου πείτε έτοιμος ήγινε η ζωή και οι προσωπικές σχέσεις, δεν υπάρχει χώρος στο σπίτι για τον Παππού ή τη Γιαγιά! Μπορεί και να έχουν δίκιο όσοι το υποστηρίζουν. Δεν υπάρχει

άλλωστε και καμιά μαγική συνταγή σε τέτοιου είδους προβλήματα. Ο καθένας με τη συνείδηση του, όπως είπαμε σπν αρχή. Τα γράφουμε αυτά για να μην επαναπαυόμαστε με τη συνείδηση μας όταν στέλνουμε τον άνθρωπό μας να ζήσει τα Γηρατειά του σε ένα Γηροκομείο ξεχασμένος από τους ανθρώπους που επέζησε και πάλεψε σκληρά γι' αυτούς μια ολόκληρη ζωή, με μόνη συντροφιά τις μνήμες και τα δάκρυα.

ΑΛΛΑ και το κράτος δεν έχει καρδιά και φέρεται προς τα Τιμημένα Γηρατειά σαν ψυχρός οικονομικός οργανισμός. Αυτό δείχνουν οι κανονισμοί για τα Γηροκομεία και απαιτούν ο πλικιωμένος που έχει οποιαδήποτε περιουσία, έστω και μικρή, να πληρώνει δεκάδες χιλιάδες δολλάρια σαν εγγύηση για να εισαχθεί σε ένα Γηροκομείο. Και το άκαρδο του κράτους είναι ότι η διαφορά του ποσού εγγύησης είναι ανάλογη με την περιοχή. Αν ο παππούλης θέλει βόρεια ακριβά προάστεια και κτήρια και εξυπηρέτηση πολυτελείας θα σκάσει πολύ πάνω από 100 χιλιάδες δολλάρια, οι δε υπόλοιποι που δεν έχουν να πληρώσουν το υπέρογκο αυτό ποσό θα είναι οι παρακατανοί, σε φτωχές δυτικές συνοικίες και κτήρια, όπως πάντα σε όλη τους τη ζωή! Αυτοί οι κάποτε νεαροί και υγιείς μετανάστες που τόσα πρόσφεραν στη χώρα με τη σκληρή δουλειά τους, είναι σήμερα οι πλικιωμένοι που πρέπει να πληρώνουν εγγύηση πολλών χιλιάδων δολλαρίων για να εισαχθούν σε ένα Γηροκομείο το οποίο θα τους δώσει λίγη φροντίδα υγείνης και κάποια αξιοπρεπή περιποίηση που τους οφείλει χωρίς πληρωμή η κοινωνία μας στη δύση της ζωής τους. Τι αγνωμοσύνη στα αλήθεια!

ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ είναι σκληρά και δύσκολα όταν χάνονται δεσμοί στη δύση της πλικιάς ενός ανθρώπου με τους οποίους επέζησε ολόκληρες δεκαετίες και όταν το κράτος πρόνοιας δείχνει την καιαδική νοοτροπία

αντιμετώπισης των Γερόντων της Κοινωνίας μας. Γιατί οι κανονισμοί για τα Γηροκομεία που απαιτούν από τον πλικιωμένο με ένα κουτσοσπιάκι να πληρώνει δεκάδες για να μην πω εκαποντάδες χιλιάδες δολλάρια σαν εγγύηση για να εισαχθεί σε ένα Γηροκομείο, άσχετα αν οι κανονισμοί αυτοί είναι αναγκαίοι ή όχι για την οικονομία της χώρας, είναι πολύ σκληροί για ένα κράτος κατεξοχήν μεταναστευτικό με αυξανόμενο Γηραλέο Πληθυσμό. Τι έκανε το κράτος πρόνοιας πη πλουσιοδόλαρης Αυστραλίας γι' αυτούς τους ανήμπορους, τους πήρως της ζωής, που αφού θυσίασαν τη ζωή τους και με τη σκληρή δουλειά τους για να καταστήσουν την Αυστραλία ένα περίφανο και ζηλευτό Έθνος της Γης; Χωρίς ίχνος ντροπής τους πέταξε με μια ψωροσύνταξη στο περιθώριο της εξαθλίωσης! Ω! Που είσαι Αγάπη; Γιατί μόνο η Αγάπη μας που ίδη ρέει απλόχερα τις Άγιες μέρες του Πάσχα στην Οικουμένη και η συντροφιά μας, είναι οι πραγματικές δυνάμεις που μπορούν να απαλύνουν το αίσθημα μοναξιάς των Τιμημένων Γηρατειών.

ΕΧΟΥΜΕ υπέρτατο χρέος σαν Ελληνική Παροικία να περάσουμε τις Άγιες μέρες του Πάσχα Συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά μας, σαν ένα ελάχιστο «Ευχαριστώ» που μπόρεσαν με ανυπέρβληπτες θυσίες, μέσα σε ένα αλλόφυλο και διαβρωτικό περιβάλλον να στεριώσουν εδώ στη δεύτερη Πατρίδα μας το οικοδόμημα μιας μικρής Ελλάδας και να διαιωνίζεται έτσι η Ελληνικότητά μας. Όταν χαιδέψουμε με στοργή το αδύνατο κορμί των ανήμπορων συνανθρώπων μας και ρίξουμε λίγη δροσιά της Αγάπης μας στην άνυδρη έρημη της ζωής τους, τότε μόνο θα είμαστε δέκτες της Ζώσης Αγάπης όπως τη μετέδωσε ο Χριστός με το Υψιστό Μαρτύριο Του!

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ! Συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά.

Προτεραιότητα μας
η προσωπική επαφή

Euro Funeral Services

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

Ο αξιοσέβαστος διευθυντής του Γραφείου Τελετών Euro Funeral Services, Κώστας Κωστακίδης, από το 2007 βρίσκεται δίπλα σας με σεβασμό και συνέπεια, βοηθώντας πολλές πενθούσες οικογένειες σε αυτές τις δύσκολες στιγμές. Διευθετεί την κάθε διαδικασία για την τέλεση της κηδείας του εκλιπόντος, με την αναγκαία συνέπεια και τον πρέποντα επαγγελματισμό.

Για οποιαδήποτε πληροφορία ή διευκρίνηση που μπορούμε να σας παρέχουμε, παρακαλούμε μην διστάσετε να έρθετε σε επικοινωνία με τον Κώστα 9759 9759.

Con Kostakidis
Manager

Euro Funeral Services - Where the personal touch matters the most